

Gesprek met God

Job 38 & 42- Job (3) - 13.11.'22

Inleiding

Hebben jullie wel eens van Aslan gehoord?

Aslan is de eigenlijke hoofdpersoon in de Narnia boeken.

Hij is de echte koning van het land achter de klerkast: Narnia.

De koning van de dieren daar: een leeuw.

Want in dat fabelachtige land Narnia zijn de burgers: mensen, dieren en fabeldieren.

Allemaal kunnen ze spreken en allemaal kennen ze Aslan.

En ook als het slecht gaat in Narnia,
zoals bij het begin van eerste verhaal.

Als er altijd winter is en het nooit Kerst wordt.

Dat komt door de Witte Heks.

Toch twijfelt niemand eraan dat Aslan de echte koning van Narnia is.

En wachten ze allemaal op zijn terugkeer.

Als de mensenkinderen Peter, Susan, Edmund en Lucy per ongeluk in Narnia terecht komen, leren ze na een tijd Aslan kennen.

Aslan is een Goede Leeuw, een Lieve Leeuw en een Sterke Leeuw.

Als Lucy, de jongste hem leert kennen, houdt ze op slag van hem.

En zoals je in het begin al hoopt:

Aslan de Leeuw van Narnia bevrijdt zijn rijk Narnia van de overheersing van de Witte Heks.

Aslan is Goed en Lief,

En toch is hij niet lievig.

Meneer Bever kent hem goed en zegt tegen de mensenkinderen:

‘Hij komt en hij gaat’, ‘Zo zie je hem, zo zie je hem niet meer.’ ‘Hij houdt er niet van om gebonden te zijn te zijn en dat niet alleen, hij heeft nog andere landen om na te lopen. Wees dus niet ongerust. Hij zal vaak genoeg langskomen, maar je moet hem niet dwingen. ‘

‘Aslan is wild, weet je, niet tam!’

Toen ik deze week het slot van het boek Job las,
moest ik aan Aslan denken.

Hij doet me aan de Heer Jezus denken.

Die is ook niet tam.
Ik heb Hem niet in mijn broekzak.
En Hij is er niet om mij te troosten.
Al doet Hij dat wel vaak!
Wat ik maar wil zeggen:
De Heer speelt geen rol in mijn verhaal,
ik speel een rol in zijn verhaal.

Dat komt gewoon omdat Hij veel groter is dan ik.
Laat ik dat eens duidelijk maken met een wandeling in de bergen.

1. Van veraf

Wij hebben nogal eens ge-bergwandeld.
Mooi hoor! Maar je moet je niet vergissen.
Van veraf zien de uitdagingen er heel anders uit dan van dichtbij.
Thuis begint dat al op de website:
je ziet de mooiste landschappen,
lachende mensen in luchtige bergkleding.
zonnebril op hun voorhoofd
en je denkt: dát is leuk; moet goed te doen zijn.

Op de dag dat je aankomt is er dikke mist.
Hoge bergen zie je eigenlijk niet,
Wel de dichtbij gelegen heuvels.
En je denkt nog eens: ach, dit overzie ik wel.
Moet goed te doen zijn
Ik snap dit, ik kan dit.

Je besluit de volgende dag een tocht te gaan lopen
En gaat terug naar je hotel

Job

Job had in het begin zijn verlies geaccepteerd.
Dat deed hem wel pijn, maar
hij hield zich vast aan God.
*Hij zei: 'Ik had niets toen ik geboren werd.
Ik zal ook niets hebben als ik begraven word.
De Heer heeft mij alles gegeven,
en de Heer heeft alles weer van mij afgenomen.
Toch blijf ik de Heer danken!'* (1,21).

Dit lijkt op: ik snap dit, ik kan dit.

Maar toen waren zijn vrienden gekomen
En na een tijd hun mond gehouden te hebben,
-zeven dagen, denk je eens in!-
waren ze toch gaan praten.
Al hun vragen kwamen eigenlijk hierop neer:
'Job wat heb je gedaan dat God je zo straft!'
Maar Job had gezegd: ik heb niks gedaan.
Maar de vrienden blijven op Job inpraten.
Job wordt daar steeds bozer van.

Hij verdedigt zich:
'wat heb ik dan voor vreselijks gedaan dat dit me overkomt.'
Na een lang gesprek met zijn vrienden,
-meer dan dertig hoofdstukken-
daagt Job, op zijn beurt, God uit:

*"Ik zou willen dat er iemand echt naar me luisterde.
Alles wat ik gezegd heb, is de waarheid.
Laat de machtige God nu maar reageren,
laat hij zijn aanklacht maar opschrijven."* [31, 35e.v.]

Zo!
Dat durft Job toch maar te zeggen.
Maar ja het stond hem helderrood de geest.
Hij kon niet begrijpen waarom deze ellende hem overkwam.
Dat was toch ook duidelijk!
Net zo duidelijk als het voor zijn vrienden was,
dat Job dit toch op de een of andere manier over zich heen gehaald had.
Immers, God is nooit oneerlijk.
Oh het was iedereen, allemaal zo duidelijk.
Je kon het zo overzien!

Jij?

In onze tijd hebben mensen dat ook wel.
Sommigen kunnen je precies vertellen wat God denkt.
Dat is toch duidelijk dat kan een kind begrijpen.
Kijk maar het staat er zwart op wit.

En anderen kunnen je precies vertellen wat er niet klopt.
"Als je de ellende in de wereld ziet dan zijn er maar twee mogelijkheden:
Of God bestaat niet of als Hij bestaat is Hij een slechte god."

"Dan wil ik niet in Hem geloven."

Van ver af lijkt het allemaal heel overzichtelijk.

Je denkt: ik kan dit overzien
En misschien denk jij ook wel,
God is een soort lievige papa.
Hij vindt alles goed
Hij wordt nooit boos op me,
Want hij begrijpt me wel.

2. Dichtbij

Terug naar de bergen.
's morgens sta je vroeg op.
Pakt je rugzak in,
Doet je bergschoenen aan.
Na een flink ontbijt ga je op weg
Het is nog wat mistig,
Maar je ziet dat de zon er door gaat komen.
Je loopt eerst wel een uur door de lagere heuvels.
Dat gaat best!
Al kun je merken dat je het niet gewend bent.
Langzamerhand trekt de mist op.
Je zwoegt nog een eindje verder en kijkt dan op.
-In de bergen kijk je veel naar je voeten.-
Je blijft abrupt stilstaan,
De adem stopt je in de keel.
Voor je staat ineens een gigantische berg,
Beeldvullend, onoverwinnelijk.
Niet te nemen!
Je kunt hem niet eens in één keer zien.
Je zou niet weten hoe je daar langs kunt komen.

Job (2)

Zoiets moet het ook voor Job geweest zijn,
Toen God hem op een dag inderdaad *echt* antwoord gaf.
(38,2-3) *Job, hoe durf je aan mijn wijsheid te twijfelen?*
Je praat over zaken waar je niets van weet.
3 *Let op, ik ga je een paar vragen stellen,*

*en jij moet antwoord geven.
Laat zien wat je weet, Job!*

En dan stelt de Heer Job tientallen vragen
En Job weet het antwoord nooit.
En als hij het wel geweten had,
zou hij zijn mond niet niet eens open hebben durven doen.
Zo machtig klonk God stem uit die gigantische storm.
De woorden zouden hem in de keel blijven steken,
zo bang was Job.
En God blijft hem maar vragen.
'Job jij weet toch alles al,
Geef dan antwoord!'

Job zwijgt.
Misschien dacht Job wel:
Dit is het einde!
Nu laat God niets van me heel.

Jij

Er zijn christenen die zeggen.
Een christen moet niet klagen,
maar wat God haar geeft geduldig dragen.
God mag met je doen wat Hij wil,
Hij is tenslotte je Schepper.
Je begrijpt zijn plan toch niet
Leg je er nu maar bij neer.
God is God
En jij bent niets.
De mens wikt, God beschikt.

Als je dat van God denkt,
Kun je alleen maar bang voor Hem zijn.
Van zo'n God houden kun je onmogelijk,
Daarvoor ben je te bang.
Bén jij bang voor God?

3. Gepaste afstand

Terug in de bergen

Je overmoed van de eerste dag heb je afgeleerd.
Misschien is de moed je zelfs in de schoenen gezonken.
Maar nu je eens om je heen kijkt wordt je wel iets duidelijk.
Je moet de grootte van de bergen niet onderschatten,
als je dat doet loop je gevaar.
Zoals je elk jaar ook weer hoort hoe mensen verongelukken in de bergen.
Bergen zijn groot en verdienen respect,
je kunt ze niet helemaal overzien.
Laat staan dat je overal kunt lopen.
En toch als je ontzag toont voor die enorme bergen,
Je goed voorbereid en geen domme dingen doet,
kun je goed in de bergen zijn,
en erg mooie tochten maken.
Maar besef altijd goed:
denk niet dat je het zomaar overziet,
De afstanden zijn veel groter dan je eerst dacht.
Je vergist je voortdurend in de afmetingen
Grote huizen, lijken wel speelgoedhuisjes.
Kleine steentjes in de verte, zijn vaak enorme rotsblokken dichtbij.
Bergen zijn zo groot, dat overzie je niet zomaar.

Job (3)

Dat gold ook voor de vrienden van Job en voor Job
Nee, de vrienden van Job hadden niet zomaar mogen denken dat ze alles
wel begrepen.
En ook Job had God niet zo mogen uitdagen.
Maar hoe groot God ook is.
En hoeveel respect Hij ook verdiend.
God voelt zich niet te goed om op Job te reageren.
Hij krijgt geen uitleg waarom dit gebeurt.
Het antwoord komt hierop neer:
Ik zie wat je doet,
Ik hoor wat zegt.
Maar hier gebeurt meer dan jij kunt overzien.
Dat is voor Job genoeg, kun je horen aan zijn antwoord.
Dat God Job ziet in zijn ellende, troost Job
'Mijn oren hadden van U gehoord maar nu hebben mijn ogen u gezien.'

En jij?

Kun jij zo met de Heer God om gaan?
Nee, je kunt niet allemaal overzien wat er gebeurt in je leven.
Daarvoor is Gods plan te groot en te complex.
En ja, regelmatig snap je er dus niets meer van.
En ook heb je het soms heel moeilijk.
Waarom doet God niets?, denk je dan misschien.
Als God groot is, en God is Groot.
Groter dan een berg,
dan zijn zijn plannen voor ons niet overzien.
Hij heeft zo zijn eigen plannen en zo zijn eigen redenen.
Als God goed is en God is God.
Dan kun je ervan vanuit dat iets een reden heeft.
Als Hij je in die plannen mee zou nemen, zoals Job,
zou je het waarschijnlijk ook niet kunnen volgen,
Maar je zou wel diep onder de indruk zijn.
God is dichtbij als een Goede Vader
En toch niet iemand die je knuffelt als je Papa.
Daarvoor is hij weer te groot en ontzagwekkend
Hij is een Grote Vriendelijke Persoon.
Als je met Hem spreekt doe je dat eerbiediging met U,
En je spreekt met twee woorden.
Hij is niet iemand om bang voor te zijn,
want Hij is oneindig goed.
Hij laat zich niet voor je karretje spannen.
En kan je ook flink tegenspreken.
Hij vindt niet alles goed wat je doet, heeft niet overal begrip voor.
Daarvoor heeft Hij je te lief om je zomaar je gang te laten gaan.
Maar Hij ziet je wel.

God de Heer is niet tam, net zoals Aslan niet.
Je hebt Hem niet in je broekzak
Maar Hij is wel goed.
Ook als je er niets van begrijpt,
houdt Hij van je.
Net zoals van Job.

Amen

© Wieb Dijksterhuis, 13.11.'22